

[Tyroll]

VS' side opfordrer til, at man ignorerer en vedtagelse af dette lovforslag ude omkring på arbejdspladserne og fastholder lønglidningen, fastholder dyrtidsreguleringen, ruster sig til kamp om dyrtidsreguleringen i forbindelse med de forestående trepartsforhandlinger.

Poul H. Møller (KrF):

Modsat den foregående taler ønsker jeg på kristeligt folkepartis vegne at erklære, at vi i høj grad ønsker at medvirke til en sanering af vort lands ulykkelige økonomiske situation. Vi ønsker at genskabe et Danmark, hvor der er fuld beskæftigelse. Vi ønsker at genskabe et land, som ikke står i gæld til udlandet, men som har en sund husholdning i sit samfund.

Vi har forud for det nu afviklede valg sagt, at vi ville medvirke sammen med andre ansvarlige partier til en udvikling i denne retning, og derunder har vi også selv nævnt muligheden af et midlertidigt løn-, indkomst- og prisstop. Alene af den grund kan vi naturligvis ikke modsætte os det fremsatte forslag fra regeringens side.

Der er jo tale om et midlertidigt stop, og vi lægger megen vægt på, at der er tale om andre end lønmodtagerne, som skal bære byrderne. Der er tale om stop for al indkomst. Vi mener, at der er virkelig lydhørhed ude i befolkningen for indgreb af muligvis ubehagelig art, byrder, som vi har talt om før, som må bæres, hvis vi skal komme igen og få saneret vor økonomi. Men det er klart, at det må være på basis af, at vi alle trækker på samme hammel, at ingen bliver favoriserede, at vi virkelig står sammen skulder ved skulder for at gå bedre tider i møde.

Der er jo tale om et midlertidigt stop. Nu har man talt om, at man skulle lige have tid til at trække vejret og få lavet den nødvendige langsigtede politik, hvad angår vor økonomi. Men jeg er bange for, at det bliver noget meget forhastet og forjasket noget, hvis vi skal nå det inden udgangen af dette år. I realiteten er der måske kun tale om 3-4 arbejdsuger her i tinget, og med alt det, som går forud, både forhandlinger med organisationer og arbejde i udvalgene, tvivler jeg på, at det vil kunne nås. Vi må nok se i øjnene, at det midlertidige stop til sin tid må blive forlænget. Det er jo også vigtigere, at vi måske tager en måned eller to ekstra og så virkelig

får lavet noget, som ikke ligner alle de lapperier, som er lavet inden for de sidste mange år, virkelig får en sanering og virkelig får en lovgivning, som vil virke på lang sigt.

Derfor kan jeg sige, at vi i kristeligt folkeparti vil medvirke positivt i et arbejde i udvalget og medvirke til den lovgivning, som skal og må vedtages.

Jeg vil sige som repræsentanten for centrum-demokraterne, at et forbud uden strafreaktion tror jeg ikke er alt for virkningsfuldt, og jeg tvivler på, at det vil kunne opretholdes. Jeg mener også, at der burde have været en eller anden form for strafreaktion.

Kristeligt folkeparti kan tilsige sin medvirken ved det kommende udvalgsarbejde om dette lovforslag.

Ib Christensen (DR):

Statsministeren sagde i sin åbningstale, at hele året igennem var vilkårene økonomisk bestandig blevet forringet. Når regeringen har vidst det så længe, så kan man jo undre sig over, at den gennemførte overenskomster, netop som den gjorde det, og i den form, det skete i marts.

Man kan således sige: selv årsag.

Allerede i juni brød man forudsætningerne ved at lave det omfattende statsfinansielle indgreb. Nu er det altså her i november galt igen, og derfor må man spørge: hvad så til januar, hvad skal der ske til januar?

Det, der er ved at ske her, er jo, at det fagretlige system er ved at bryde totalt og fuldstændig sammen, undergravet af en tvangsendkomstpolitik siden 1975 og nu ved en serie af forudsætningsbrud og nye indgreb og ændringer, der er foretaget her siden marts i år, og som man forbereder nu.

Jeg vil ligesom andre ordførere spørge: hvad sker der, hvis lønmodtagerne, der da med rette kan føle sig umyndiggjort af dette, strejker? Det er jo ulovligt. Hvad sker der med dem? Det spurgte centrum-demokraterne om, og det vil jeg også gøre til mit spørgsmål. Hvad sker der? Hvad sker der videre, når erhvervslivet finder ud af, at det simpelt hen er nødvendigt for dem for at få den nødvendige kvalificerede arbejdskraft at byde over, altså bryde loven, og det kan være nødvendigt for erhvervslivet af hensyn til strukturløsning at gøre det? Det drejer sig ikke bare om disse to måneder. Det er formentlig